

befrygte, at Resultatet alligevel blev en Rovbane. Thi det er ingenlunde givet, at naar der er givet en Lov, og derefter maaske en Koncession, som giver Tilladelse til at lægge en Bane fra Odense eller Hjaltese til Broby, der saa som nødvendig Følge deraf kommer en Forlængelse til Faaborg. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Johansen) har gjort opmærksom paa, at der ogsaa paa Strækningen, som ligger mellem Faaborg og Broby, er en meget stærk Stemning for dette Foretagende — en Stemning, som har givet sig Udslag i Beredvillighed til at tilvejebringe de fornødne Pengemidler —, men det er ingenlunde givet, at denne Stemning vil kunne opretholdes, hvis Forslaget bliver vedtaget i den foreliggende Form. Thi der er en Mulighed for, at der er nogle Sogne, som ville gaa med til hele Baneanlægget, men som ikke ville være tilfredse, naar det indskrænkes til at gaa til Broby. Jeg vil derfor meget anbefale, at dette Forslag her ikke bliver til Lov, saaledes som det lyder, men at det ændres derhen, at det bliver en Betingelse, at Faaborg bliver Endepunktet for Banen. Jeg behøver ikke nærmere at paavise, at naar en Jernbane, som udgaar fra en stor Købstad, ender i en mindre Købstads Opland, saa vil det i høj Grad være ødelæggende for denne Købstad, naar den ikke ogsaa indlemmes i Baneforetagendet. Der er al Grund for Lovgivningsmagten til at have Opmærksomheden henvendt paa det Forhold, jeg her har omtalt. Den store Købstad faar ved et saadant Baneanlæg et Plus til de allerede tilstedeværende gode Betingelser, medens derimod en saadan Bane, som stikkes ud i en anden mindre Købstads Opland, kan blive et Livsspørgsmaal for denne Købstad, om Banen ikke ændres derhen, at Købstaden ogsaa indlemmes i Foretagendet. Jeg skal derfor meget indtrængende anbefale dette høje Ting, at det ikke vedtager Forslaget, som det foreligger, men vedtager det i den af mig paapegede ændrede Skikkelse.

J. Pedersen: Jeg er ganske enig i, at en Bane gennem den paagældende Egn vil være en meget forstandig Foranstaltning, og for saa vidt kan jeg jo kun yde min Tilslutning til Forslaget. Men jeg er lige som den sidste ærede Taler af den Mening, at det er, som Fynboerne sige, kommet for tidligt fra Mesteren. Jeg kan ikke godt tro, at de ærede Forslagsstillere have tænkt sig, at en Bane fra Odense til

Nørre Broby, som stoppede op der, kan gennemføres. Som Odenseborger maatte jeg jo være meget interesseret i, at vi kunne faa en saadan Stump Bane, som for det første gik gennem Odense Opland, og derefter naaede et kønt Stykke ind i Faaborgs Opland uden at have Forbindelse med Faaborg. Og hvad angaar den paagældende Egns Beboere tror jeg saamænd ogsaa, at de, saa langt Banen naar, godt kunne være tilfredse med den; de trænge til en Bane paa den Egn, og de ville hovedsagelig til Odense. Men Lovgivningsmagten har ikke hidtil plejet at sanktionere Anlæg af den Slags Baner, der ganske sikkert ville faa Karakteren af en Rovbane. Jernbaneanlæg direkte mellem større Byer og mindre pleje ikke at være meget velsete af de mindre Byer, og jeg antager heller ikke, at denne Bane i og for sig er meget velset i Faaborg By, men den Slags Hensyn kunne ikke være afgørende ved Anlægget af en Bane. Derimod synes det mig nok, at den mindre By har Grund til at stille den Fordring, at en Bane, som kommer fra en større By ind i dens Opland, maa forbindes ogsaa med den mindre By; saa blive de stillede lige i Konkurrencen. Lad være, at den større By har Overtaget, det maa den mindre By finde sig i, men et saadant Ønske fra den mindre By, tror jeg, at Lovgivningsmagten altid vil respektere. Derfor forekommer det mig, at det havde været rigtigere at vente med dette Forslag, til det var færdigt, det vil sige, indtil det kunde gaa ud paa at anlægge en Bane fra Odense til Faaborg. Ensaadan synes jeg vilde være hensigtsmæssig. Der var jo i gamle Dage Tanker oppe om at løse Banespørgsmaalet for denne Egns Vedkommende paa den Maade, at man anlagde en Bane fra Odense til Nørre Broby og derfra Baner til Faaborg og Assens. Denne Tanke slog ikke igennem, Spørgsmaalet blev løst ad en anden Vej, som jo resulterede deri, at der blev bygget en Bane fra Ringe til Faaborg og en anden Bane fra Assens til Tommerup. Erindringen om disse Baneforhold og de Forhandlinger, som den Gang fandt Sted, hører til mine ikke uinteressanteste Rigsdagserindringer, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg tror ikke, at den Løsning, som den Gang fandt Sted, var den bedste, men det er jo ikke saadan at flytte Baner nu; naar de først ere komne der, saa maa man tage dem, som de ere, og beholde dem. Nu er der i den Del af Fyn, som ligger mellem disse Baner til Odense, Punkter, som efter fynske Forhold have